

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200840
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015200840.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. E. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L.. U. XX, XXX XX M., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci Bratislava, so sídlom Námestie Slobody 12, P. O. Box 18, 810 05 Bratislava, IČO: 307 988 41, Kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 88, P. O. Box 7, 949 03 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 4689/2015-KaNR zo dňa 16. apríla 2015, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/52/2015-18 zo dňa 29. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/52/2015-18 zo dňa 29. septembra 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 27Sp/52/2015-18 zo dňa 29. septembra 2015 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu č. 4689/2015-KaNR zo dňa 16. apríla 2015, ktorým tento podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) rozhodol tak, že navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci na základe jeho žiadosti doručenej odporcovi dňa 11. marca 2015.

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože navrhovateľ - odvolateľ nebol v konaní úspešný.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok podľa zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vo výške 35,- Eur stanovenej Sadzobníkom súdnych poplatkov v položke 10 písm. b), nakoľko je poplatníkom, keďže podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný (§ 2 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb.).

Krajský súd v Banskej Bystrici svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ požiadal odporcu o poskytnutie právnej pomoci žiadosťou doručenou odporcovi dňa 11. marca 2015 v obchodnoprávnej veci týkajúcej sa jeho podnikania v súvislosti s uzatvorením lízingovej zmluvy a následným odobratím auta z dôvodu, že nemohol platiť splátky, resp. tieto platil s určitým omeškaním. Poukázal na to, že vo veci je vedené exekučné konanie. V prípade žiadateľa na účely zistenia jeho príjmu odporca skúmal príjem navrhovateľa - žiadateľa, ako aj príjem jeho manželky G. L., rod. I. ako spoločne posudzovanej osoby. Na preukázanie žiadateľovej príjmovej situácie a príjmovej situácie spoluposudzovanej osoby - žiadateľovej manželky boli predložené nasledovné doklady: rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 05. decembra 2013, ktorým sa starobný dôchodok žiadateľa zvýšil od 01. januára 2014 na sumu 765,30 Eur mesačne, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 04. decembra 2014, ktorým sa starobný dôchodok žiadateľa zvýšil od 01. januára 2015 na sumu 770,50 Eur mesačne a fotokópie výplatných pásov, z ktorých je zrejмый čistý príjem žiadateľa za obdobie august 2014 - február 2015 v spoločnosti JURKI-HAYTON s.r.o., kde pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti, z ktorých vyplýva, že jeho čistý príjem za august 2014 predstavoval 405,60 Eur, za september 2014 sumu 385,32 Eur, za október 2014 sumu 513,10 Eur, za november 2014 sumu 385,32 Eur, december 2014 sumu 405,60 Eur, január 2015 sumu 405,60 Eur a február 2015 sumu 430,96 Eur. Na preukázanie príjmovej situácie manželky bolo predložené rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 05. decembra 2013 o zvýšení invalidného dôchodku od 01. januára 2014 na sumu 347,50 Eur mesačne a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 04. decembra 2014 o zvýšení invalidného dôchodku od 01. januára 2015 na sumu 352,10 Eur mesačne. Na základe odporcom získaných údajov cez www.katasterportal.sk zo dňa 23. februára 2015 bolo zistené, že žiadateľ je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, XXXX, XXX a XXXX nachádzajúcich sa v k. ú. M., pričom nehnuteľnosť uvedenú na LV č. XXXX užíva ako primerané trvalé bývanie, a preto ju nemôže použiť na zabezpečenie si právnych služieb. Ostatné nehnuteľnosti sú v podielovom spoluvlastníctve viacerých vlastníkov a na prípadný predaj by potreboval súhlas ostatných vlastníkov. Z uvedeného dôvodu žiadateľ nemôže dané nehnuteľnosti použiť na zabezpečenie právnych služieb. Iný majetok, ktorého predajom alebo prenájmom by si mohol žiadateľ zabezpečiť právne služby na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov žiadateľ nevlastní. Ďalej bolo žiadateľom predložené oznámenie Sociálnej poisťovne zo dňa 26. januára 2015 o vykonávaní zrážok z dôchodku vo výške 374,32 Eur mesačne, takže suma dôchodku žiadateľa po odpočítaní zrážok predstavuje 396,18 Eur. Rovnako bolo predložené oznámenie o vykonávaní zrážok z dôchodku G. L. - manželky žiadateľa zo dňa 28. februára 2015, z ktorého vyplýva, že sa jej z dôchodku vykonávajú zrážky vo výške 51,33 Eur mesačne, takže suma jej dôchodku po odpočítaní zrážok je 300,77 Eur mesačne. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. V administratívnom spise sa ďalej nachádzajú fotokópie lekárskeho predpisu za obdobie február 2015 a marec 2015, z ktorých vyplýva výška úhrad za lieky, ďalej dohoda o platbách voči ČEZ Slovensko s.r.o. z februára 2015 a 02. januára 2015, faktúra za služby mobilnej siete za obdobie od decembra do januára 2015, doklad - kalkulácia preddavkov na úhradu nákladov spojených s užívaním bytu platná od 01. júla 2014 - výška mesačného predpisu 197,04 Eur a doklady o vedení exekučného konania EX 411/2019 vo veci oprávneného Profidept Slovakia s.r.o. Bratislava proti povinnému Ing. E. L., výzvy na zaplatenie s možnosťou splátkového kalendára od lízingovej spoločnosti, výpisy z účtu žiadateľa o predchádzajúcim platení lízingových splátok, uznanie dlhu voči Sociálnej poisťovni z titulu neuhradenia penále, potvrdenie o odobratí predmetu lízingu, lízingová zmluva. Krajský súd konštatoval, že ust. § 6b zák. č. 327/2005 Z. z. síce umožňuje odporcovi, aby poskytol právnu pomoc žiadateľovi aj v prípade, ak zistené príjmy žiadateľa (vrátane príjmov spoločne posudzovanej osoby) prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, a to s finančnou účasťou alebo bez finančnej účasti, avšak len za predpokladu, ak by odporca ako správny orgán v správnom konaní zistil, že takýto postup by bol primeraný okolnostiam žiadanej právnej pomoci. V preskúvanom prípade z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporcu vyplýva, že odporca dospel k záveru, že zo spisového materiálu nie sú dané, resp.

zrejme dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mohlo centrum v rámci svojich oprávnení prihliadnúť, a to aj s ohľadom na to, že podľa údajov, ktoré žiadateľ uviedol vo svojej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci jeho „čistý“ príjem (príjem, ktorý získa po odpočítaní exekučných zrážok zo mzdy a dôchodku) a príjem jeho manželky ako spoločne posudzovanej osoby mesačne tvorí cca 915,- Eur, t.j. suma výrazne prekračuje hranicu 1,6-násobku životného minima pre dve dospelé osoby (538,05 Eur). Z uvedeného odporca dovodil, že nie je možné aplikovať ust. § 6b ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z. Odvolateľ - navrhovateľ v podanom odvolaní nenamietal, že by odporca na jeho situáciu neprihliadol, nenamietal ani, že napadnuté rozhodnutie odporcu je v tejto časti nepreskúmateľné. V odvolaní žiadal, aby túto situáciu navrhovateľa - odvolateľa zohľadnil krajský súd. Súd v tejto súvislosti poukázal na to, že v konaní podľa tretej hlavy V. časti O.s.p. súd nemôže nahrádzať činnosť správneho orgánu, nemôže zisťovať ani doplňovať skutkový stav zistený správnym orgánom, pretože podľa § 250i ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. pre súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a súd môže vykonať len dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolateľ napokon k svojim tvrdeniam uvedeným v odvolaní nedoložil ani neoznačil žiadne dôkazy a odvolanie je v tomto smere nekonkrétne. Súd nemôže za odvolateľa vyhľadávať alebo špecifikovať dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporcu však nesporne vyplýva, že správny orgán skúmal možnosti aplikácie ust. § 6b zák. č. 327/2005 Z. z. a po posúdení žiadateľom predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že tieto listiny neodôvodňujú aplikáciu citovaného ustanovenia t.j. nezistil, že by poskytnutie právnej pomoci v tomto prípade bolo primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. Súd sa s takýmto záverom odporcu stotožnil a to jednak z dôvodu, že zistená výška príjmu žiadateľa a ním spoločnej posudzovanej osoby aj po odpočítaní exekučných zrážok zo starobného, resp. invalidného dôchodku prevyšuje 1,6-násobok sumy životného minima, a jednak žiadateľ žiadal o poskytnutie právnej pomoci v obchodnoprávnej veci týkajúcej sa exekučného konania v súvislosti s neplnením si zmluvných povinností z lízingovej zmluvy, ktorý spor je výsledkom jeho podnikateľskej činnosti.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ (č.l. 24 a nasl.), čo odôvodni tým, že ním poskytnutá lízingová zmluva, ktorú má k dispozícii odporca nie je obchodnoprávneho charakteru, ako nesprávne uviedol odporca a na základe ktorej bolo rozhodnuté v jeho neprospech, ale lízingov zmluva bola uzatvorená medzi občanom - spotrebiteľom a lízingovou spoločnosťou. Nikde v dokumentoch o lízingu nie je spomenutá obchodná spoločnosť, len odporcovi uviedol, že predmet lízingu používal aj na firemné účely. Ako dôkaz pripojil ftk. lízingovej zmluvy (č.l. 26). Mal za to to, že nemá podstavenie podnikateľa, ako je uvedené v rozsudku, ale vystupuje ako spotrebiteľ, čím by mohlo ísť o prípad priznania právnej pomoci z dôvodu hodného osobitného zreteľa. Uviedol, že je v zložitej finančnej situácii a v zlom zdravotnom stave, nakoľko je vážny onkologický pacient od augusta 2008, s dvojnásobne silnou chemoterapeutickou liečbou s transplantáciou kmeňových buniek a momentálne opäť absolvuje už 3-tí mesiac prvý týždeň v mesiaci náročnú chemoterapeutickú liečbu vidázou s transfúziou červených a bielych krviniek v Národnom onkologickom ústave v Bratislave, na klinike Onkohematológie a transplantácie, s pokračovaním podávania v dobe 3 týždňov s transfúziou červených a bielych krviniek v mieste bydliska. Ako dôkaz pripojil ftk. lekárskej správy zo dňa 09. novembra 2015 (č.l. 27) a stanovisko Všeobecnej zdravotnej poisťovne k úhrade lieku zo dňa 25. augusta 2015 (č.l. 28).

V rámci odvolania požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré mu boli napadnutým rozsudkom vyrubené vo výške 35,- Eur. Žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov odôvodnil tým, že je osobou ťažko zdravotne postihnutou so sprievodom (k žiadosti priložil ftk. preukazu TŽP-S (č.l. 29)) a poukázal na to, že keby mal dostatok finančných zdrojov, nežiadal by odporcu o poskytnutie právnej pomoci. Poukázal na, podľa jeho názoru, podvodnú a úžernícku činnosť súdneho exekútora JUDr. Krutého a na nevyšetrenú kauzu „Tino Anastásiu“ - podvod vo výške 2,5 mld Sk. Uviedol, že najprv musel zabezpečiť prácu pre približne 350 zamestnancov firmy, získať odbyt výrobkov a až potom bol aj zisk za odvedenú prácu. Mal za to, že pomer príjmov a výdavkov odporcovi riadne preukázal, pričom odporca výdavkom nevenoval žiadnu pozornosť, záujem mal len o príjmy navrhovateľa.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril (č.l. 32) tak, že trvá na svojom rozhodnutí o nepriznaní

nároku na poskytnutie právnej pomoci a navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedol, že právna vec, s ktorou sa odvolateľ obrátil na odporcu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, je exekučné konanie, ktoré vzniklo z obchodnoprávneho vzťahu, pričom z dokladov, ktoré mal odporca k dispozícii a ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že odporca sa do zlej finančnej situácie dostal kvôli neúspešnému podnikaniu a kvôli nesprávnym investíciám. Každý podnikateľ pri svojej podnikateľskej činnosti podstupuje určité riziko podnikania, spočívajúce nielen v zisku, ale i v strate. Opätovne poukázal na to, že odvolateľove príjmy a príjmy spoločne posudzovanej osoby výrazne presahujú hranicu 1,6-násobku životného minima, a to aj po odpočítaní exekučných zrážok zo starobného dôchodku odvolateľa a spoločne posudzovanej osoby, ako aj na povahu sporu (obchodnoprávny spor, kde odvolateľ má postavenie podnikateľa), nejde o prípad priznania právnej pomoci z dôvodu hodného osobitného zreteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. novembra 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým ako súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporcu č. 4689/2015-KaNR zo dňa 16. apríla 2015, ktorým navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci. Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporcu, ktorým rozhodol s konečnou platnosťou vo veci žiadosti navrhovateľa o nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s

hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 2 v spojení s § 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačný súd v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolacích dôvodov, v rozsahu ktorých v danom prípade posudzoval, či súd prvého stupňa správne aplikoval právnu úpravu ustanovenú v zákone č. 327/2005 Z. z., ktorou zákonodarca stanovil podmienky pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Účelom zákonodarcu právnou úpravou v zákone č. 327/2005 Z. z. bolo vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, ako aj prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Podľa § 4 ods. 1 písm. i/ zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení platnom v rozhodnom čase, materiálnou núdzou je stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6-násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „žadateľ“), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a c) hodnota sporu preyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podľa § 6a ods. 1 citovaného zákona, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 6a ods. 2 citovaného zákona, ak príjmy preyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Odvolačný súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odporca v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových

podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil v súlade so zákonom.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom jeho vydania bola skutočnosť, že žalovaný správny orgán na základe priložených listinných dokladov mal za preukázané, že navrhovateľ ako žiadateľ nespĺnil podmienku ustanovenú v právnej norme § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z., v zmysle ktorej fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom (§ 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 372/2004 Z. z.) a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, ktorá podmienka je nevyhnutným predpokladom na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 cit. zákona, s poukazom na to, že úspešným žiadateľom v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc môže byť len ten, kto súčasne preukáže splnenie všetkých troch podmienok v zmysle cit. § 6 ods. 1 uvedeného zákona a zároveň nespĺňa ani podmienku ustanovenú v právnej norme § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., v zmysle ktorej ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu a zároveň nespĺňa ani podmienku § 6a ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., v zmysle ktorej ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci, keď takéto dôvody zo spisového materiálu neboli zistené.

Odporca v predmetnej veci posudzoval otázku materiálnej núdze navrhovateľa na základe jeho žiadosti o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci a priložených dokladov deklarujúcich jeho sociálny a majetkový stav z hľadiska splnenia všetkých zákonných podmienok, čím postupoval v súlade s citovaným zákonným ustanovením. Vzhľadom k tomu, že z dokladov predložených navrhovateľom vyplynulo, že odpočítateľný príjem navrhovateľa ako žiadateľa a jeho manželky presahuje výšku 1,4-násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby a tiež 1,6-násobok životného minima pre dve plnoleté osoby v mesiaci podania žiadosti, teda v marci 2015 a v šiestich predchádzajúcich mesiacoch, pričom nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa dospel k správne mu záveru, že navrhovateľa nie je možné považovať za osobu v materiálnej núdzi majúcu právo na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z.

Odvolací súd dáva do pozornosti navrhovateľa, že odporca ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci musí skúmať splnenie všetkých zákonných podmienok ustanovených v právnej norme § 6 ods. 1, resp. § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. a teda musí sa zaoberať aj otázkou sociálneho a materiálneho stavu žiadateľa (a spoločne posudzovaných osôb) ako jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, pretože bez splnenia tejto podmienky, nemožno žiadaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, hoci žiadateľ ďalšie dve podmienky splnil (§ 6 ods. 1 písm. b/ a písm. c/).

Za stavu, že pre účely posudzovania výšky príjmu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci bola rozhodujúca výška jeho čistého započítateľného príjmu t.j. 1.553,56 € spolu s príjmom spoločne posudzovanej osoby - jeho manželky, a nie jeho výdavkov, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako konštatovať, že právny záver krajského súdu ohľadne sociálneho a materiálneho stavu žiadateľa ako aj záver ohľadne absencie dôvodov osobitného zreteľa bol v súlade so zákonom. Najvyšší súd pre úplnosť dodáva, že z predložených listín (ftk. lekárskej správy zo dňa 09. novembra 2015 (č.l. 27) a stanoviska Všeobecnej zdravotnej poisťovne k úhrade lieku zo dňa 25. augusta 2015 (č.l. 28) je síce zrejmé, že navrhovateľ je liečený na klinike onkohematológie, avšak bez ďalšieho z nich nevyplývajú skutočnosti, ktoré by bolo možné považovať za dôvody osobitného zreteľa.

Čo sa týka námietky navrhovateľa, že predložená lízingová zmluva nie je obchodného charakteru, ale je zmluvou spotrebiteľskou, je nutné poukázať na reťaz dôkazov, z ktorých jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ vykonával podnikateľskú činnosť a primárnou funkciou nadobudnutia motorového vozidla navrhovateľom, bolo jeho využitie na podnikateľské účely. Sám navrhovateľ v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci uvádza, že nemožnosť pokračovať v podnikaní bola priamo spätá s odobraním predmetného motorového vozidla, keď uvádza, že po tom, čo mu bolo odobraté auto, nemohol v podnikaní riadne pokračovať, ako aj vo svojich iných podaniach (napr. odvolanie zo dňa 06. mája 2015, odvolanie zo dňa 11. novembra 2015) odkazuje na svoju podnikateľskú činnosť, pričom práve neúspech v podnikaní je dôvodom jeho nepriaznivej finančnej situácie.

Odvolací súd zistil, že odvolanie navrhovateľa okrem vyššie uvedenej námietky neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu s poukazom na § 250l ods. 2 v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že vydaním napadnutého rozhodnutia zo strany žalovaného správneho orgánu, ktorým z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok nebol navrhovateľovi priznaný nárok na právnu pomoc v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z., právo navrhovateľa domáhať sa ochrany svojich práv pred príslušným exekučným súdom ostalo zachované.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že navrhovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Žiadosťou navrhovateľa o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov zo dňa 11. novembra 2015 (č.l. 24) sa bude zaoberať prvostupňový súd, ktorý o žiadosti rozhodne samostatným uznesením.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.